

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

Now Available Online at www.torahavlin.org to view archives, stories, articles of interest or to subscribe to receive this email weekly.

תורה תבלין
A Torah Avlin Publication
 34 Mariner Way Monsey NY 10952

6:38 * פלג המנחה עש"ק - Monsey, NY
7:48 הדלקת נרות לשבת -
8:54 זמן קריאת שמע/המ"א -
9:30 זמן קריאת שמע/הגר"א -
10:41 סוף זמן תפילה/להגר"א -
8:05 שקיעת החמה שבת קודש -
מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:55
צאה"כ / לרבעו עם - 9:17
 *מי שמרליקמוקם אין לאודר מזמן עצם קבלת השבת (משאמר "בואי בלה")

שבת קודש פרשת עקב - כ"ג מנחם אב תשע"ה
Shabbos Parshas Ekev - August 8, 2015
טוב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שני השמים ירושלים ע"ה

זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקך במדבר (ו-י) - הרהמים שברין
 ונה ספר דברים הוא ספר התוכחה ומיד בריש הספר כתב רש"י: לפי שהן דברי תוכחות...לפיכך סתם הדברים והוכיח ברמו, מפני כבודן של ישראל ע"ל. ואכן, בהמשך הדברים בפרשתנו רואים אנו שמשה כן הוכיח בגלוי, וכאן לא ניכר הדבר שחשש לכבודו, כאן הוכיח קודם הדברים בכללות באמרו (ט, ז) זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקך במדבר' וגו' ושוב מפרט כמה וכמה מקומות שהעיסו ישראל לבוראם, ומאריך ומפרט להם באריכות את חטא העגל שעשו, ובהמשך (ט, כב) מפרט בדבריו עוד כמה מקומות שבו היו מקציפים את השי"ת, בתבערה ובמטה, ובקברות התאוה, ובקדש ברנע בעת שילוח מרגלים, ולא קמץ כלל בדברים, וכל הרהור מבין כי דברי 'תוכחה' המה, כאן לא נאמרו הדברים ברמיזה כל כך עד שיש צורך לפענח משמעות של כל תיבה, אלא הכל נאמר בגלוי מבלי לחשוש לכבודו, והמתבונן רואי יתמה וישאל, איך כללו של זה הספר שהביא רש"י בתחילתו.

ו"ל שכאן לימד משה יסוד גדול בענין התוכחה, והוא, שבתחילה כשרואים אדם הלוקי באיזה מידה, עלינו להיות זהיר בכבודו, ולעוררו רק בדרך רמו, שהרי אם נבוא להוכיחו בדברים בושים, או לא יאבה לשמוע את התוכחה, כי מאחר שעד כה התנהג במדותיו הלקויים, אות היא שלא ראה בזה שום רע, כי אין אדם מחזיק עצמו נשע, ואם תבוא ותאמר לו שאין מעשי רצויים, או קרוב לרעה שיהיה יפגע עד עמק שומתו, ויתכן שמעתה תהיה שגאוי לפניו, ולא יתקבלו דבריו לפניו, ולכן עלינו לעוררו ברמו, באופן שלא ידגיש שכוונתנו לעוררו, אלא מתוך דברינו ביין שאותו דבר שהוא לקוי בה אין רוח חכמים נוחה הימנה, וממילא יבין מעצמו שעליו לתקנו, ורק אח"כ כשרואה המוכיח שדבריו עשו רושם, והלה נתעורר מדבריו, יכול הוא להמשיך ולעוררו יותר בגלוי, והיינו שאם רואה המוכיח שיהיה תיקון במקצת דרכיו, אות הוא שיהיה הבין שהצדק עמו, ואז אם רואה המוכיח שעדיין לא תיקון הלה את עצמו בשלימות, ויש לו עוד מה לתקן, אז יכול לדבר עמו יותר בגלוי, כי מאחר שדבריו הראשונים עשו את שלהם, וגם הוא הבין שמעשיו אינם רצויים שוב לא ידחה את המוכיח, מאחר שגם הוא כבר בדריעה אחת עם המוכיח אך גם אז עדיין צריכים לשקול מה לומר ומה לא, כי יתכן שגם אז אם ידבר אליו דברים קשים לא יתקבלו דבריו, כי הגם שהשכיל להבין שדברי המוכיח נכונים הם, בכל זאת אין הוא מחזיק כי הדברים הם המורים ביותר, על כן מוטל על המוכיח לשקול את דבריו שיהיו באופן שיהיה יורו את עצמו לתקן את הדבר יותר, והיינו שלא יהיו הדברים רכים ביותר ולא קשים ביותר, ורק אחר שרואה שגם דבריו השניים עשו רושם, והמחוק בין מצבו לבין מצב של תיקון בשלימות אינו רחוק אז יכול הוא לדבר אליו דברים כדרכונות כי אז קרוב לודאי שיהיה יקבל את הדברים בהבנה, ויראה לתקן את הדבר על הצד היותר טוב.

ועל כן מתחילה דיבר משה ברמו, וכוונת רש"י באמרו שמפני כבודו דיבר ברמו, לא נתכוון לומר כי לכל אורך הדרך דיבר משה בדרך רמו, אלא רק מתחילה כדי שיתקבלו לפניו דבריו, ואז כך כשראה שדבריו עשו רושם, התחיל לדבר עמם על אותן חטאים עצמן יותר ויותר בגלוי עד שהחזיקו למטוב בשלימות.

והוא יסוד נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שני השמים ירושלים ע"ה

זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקך במדבר (ו-י) - הרהמים שברין
 ונה ספר דברים הוא ספר התוכחה ומיד בריש הספר כתב רש"י: לפי שהן דברי תוכחות...לפיכך סתם הדברים והוכיח ברמו, מפני כבודן של ישראל ע"ל. ואכן, בהמשך הדברים בפרשתנו רואים אנו שמשה כן הוכיח בגלוי, וכאן לא ניכר הדבר שחשש לכבודו, כאן הוכיח קודם הדברים בכללות באמרו (ט, ז) זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקך במדבר' וגו' ושוב מפרט כמה וכמה מקומות שהעיסו ישראל לבוראם, ומאריך ומפרט להם באריכות את חטא העגל שעשו, ובהמשך (ט, כב) מפרט בדבריו עוד כמה מקומות שבו היו מקציפים את השי"ת, בתבערה ובמטה, ובקברות התאוה, ובקדש ברנע בעת שילוח מרגלים, ולא קמץ כלל בדברים, וכל הרהור מבין כי דברי 'תוכחה' המה, כאן לא נאמרו הדברים ברמיזה כל כך עד שיש צורך לפענח משמעות של כל תיבה, אלא הכל נאמר בגלוי מבלי לחשוש לכבודו, והמתבונן רואי יתמה וישאל, איך כללו של זה הספר שהביא רש"י בתחילתו.

ו"ל שכאן לימד משה יסוד גדול בענין התוכחה, והוא, שבתחילה כשרואים אדם הלוקי באיזה מידה, עלינו להיות זהיר בכבודו, ולעוררו רק בדרך רמו, שהרי אם נבוא להוכיחו בדברים בושים, או לא יאבה לשמוע את התוכחה, כי מאחר שעד כה התנהג במדותיו הלקויים, אות היא שלא ראה בזה שום רע, כי אין אדם מחזיק עצמו נשע, ואם תבוא ותאמר לו שאין מעשי רצויים, או קרוב לרעה שיהיה יפגע עד עמק שומתו, ויתכן שמעתה תהיה שגאוי לפניו, ולא יתקבלו דבריו לפניו, ולכן עלינו לעוררו ברמו, באופן שלא ידגיש שכוונתנו לעוררו, אלא מתוך דברינו ביין שאותו דבר שהוא לקוי בה אין רוח חכמים נוחה הימנה, וממילא יבין מעצמו שעליו לתקנו, ורק אח"כ כשרואה המוכיח שדבריו עשו רושם, והלה נתעורר מדבריו, יכול הוא להמשיך ולעוררו יותר בגלוי, והיינו שאם רואה המוכיח שיהיה תיקון במקצת דרכיו, אות הוא שיהיה הבין שהצדק עמו, ואז אם רואה המוכיח שעדיין לא תיקון הלה את עצמו בשלימות, ויש לו עוד מה לתקן, אז יכול לדבר עמו יותר בגלוי, כי מאחר שדבריו הראשונים עשו את שלהם, וגם הוא הבין שמעשיו אינם רצויים שוב לא ידחה את המוכיח, מאחר שגם הוא כבר בדריעה אחת עם המוכיח אך גם אז עדיין צריכים לשקול מה לומר ומה לא, כי יתכן שגם אז אם ידבר אליו דברים קשים לא יתקבלו דבריו, כי הגם שהשכיל להבין שדברי המוכיח נכונים הם, בכל זאת אין הוא מחזיק כי הדברים הם המורים ביותר, על כן מוטל על המוכיח לשקול את דבריו שיהיו באופן שיהיה יורו את עצמו לתקן את הדבר יותר, והיינו שלא יהיו הדברים רכים ביותר ולא קשים ביותר, ורק אחר שרואה שגם דבריו השניים עשו רושם, והמחוק בין מצבו לבין מצב של תיקון בשלימות אינו רחוק אז יכול הוא לדבר אליו דברים כדרכונות כי אז קרוב לודאי שיהיה יקבל את הדברים בהבנה, ויראה לתקן את הדבר על הצד היותר טוב.

ועל כן מתחילה דיבר משה ברמו, וכוונת רש"י באמרו שמפני כבודו דיבר ברמו, לא נתכוון לומר כי לכל אורך הדרך דיבר משה בדרך רמו, אלא רק מתחילה כדי שיתקבלו לפניו דבריו, ואז כך כשראה שדבריו עשו רושם, התחיל לדבר עמם על אותן חטאים עצמן יותר ויותר בגלוי עד שהחזיקו למטוב בשלימות.

פרק ד'
דאבות

נמשל: Our Sages teach us that the power of a blessing is amplified when the receiver of the blessing responds with "Amen." Although *Moshe Rabbeinu* was in the midst of his final monologue, which consisted of many aspects of criticism and ethical discourses, he does infuse the Nation

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

למעשה הלכה למעשה
Selected Halachos of Shmittah (8)
Important Alert: Many of the things discussed recently regarding Israeli produce from *Shmitta* ending up in our stores, has become quite relevant with many carrots from non-*Shmitta* observant farms being found in kosher supermarkets. For example, carrots from Dorot Farms and those labeled "GO carrots" should not be bought. Information about all Israeli produce in American stores is available at 732-901-9246.

Another aspect of *Shmitta* is the cancellation of debts that takes place at the end of the *Shmitta* year. There is a way around this called *Pruzbul* which many people will do before *Rosh Hashana*. To understand the *mitzvos* involved; which debts are and are not included, the way a *Pruzbul* works and how to actually make one, we need to understand the sources of the *halachos*. There is a מצות עשה - Release (the debt), and a מצות לא יעשה - Do not demand payment (1). Also, since according to most *Poskim*, the cancellation happens by itself (אפקיעתא דמלכא), if one demands payment, and gets it, the **Minchas Chinuch** (2) calls him a "גזלן" - a thief, who is committing "לא תגזול" and possibly other *aveiros* as well.

According to *Torah* law this cancellation of debt is compared to the laws of *Yovel* (fiftieth year - "Jubilee") that only apply when most of the Jewish people

הוא היה אומר
Chacham Rabbeinu Chayim ibn Attar ZT"L (Ohr HaChayim Hakadosh) would say:

Chazal say that the expression 'והיה עקב תשמעון' - "Who led you through the great and terrible desert, with serpents and scorpions and thirst, where there was no water." Since 'thirst' (צמאון) and 'no water' (אין מים) signify the same thing, why are they both said? When a person is thirsty and there is water nearby, he can rest easy, and his thirst will slightly diminish. Yet when he is thirsty and there is no water nearby, his thirst will increase and he will suffer even more. In the desert, *Klal Yisroel* thirsted for water. However they were also thirsty because they realized 'there no water.' Hence the *posuk* stresses both of these aspects."

Rabbi Aharon Zakai Shlita (Torat HaParasha) would say:

"If you want your dreams to come true, first you have to wake up."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

נתנדב ונתקדש לעילוי נשמת ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחזאל ישראל הדרט ז"ל * תנצב"ה

with hope and blessings as well. He extols the virtues of the Land of Israel and the many blessings the people will merit when they arrive there. The people were listening and it was up to them to respond with "Amen" in order to ensure that the blessings will indeed manifest themselves in full force.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

are living in the Land of Israel. Nowadays, when there is no *Yovel*, the cancellation of debt is Rabbinic in nature, but does apply outside of Israel, since it is not an agricultural mitzvah that pertains to the land. (The above is the opinion of most *Poskim* and is also a "middle-of-the-road" approach as compared to others who hold it is a *Torah* obligation even today, and others who hold that it does not apply nowadays even Rabbinically.)

Letting it Go. The purpose of the *mitzvos* seems to be similar to the concurrent agricultural *mitzvah* of *Shmitta*. Just like one "lets go" of his land and demonstrates:

- 1) Recognition of *Hashem's* ownership over the land,
 - 2) Generosity to others who can take "his" produce,
 - 3) Trust in *Hashem* by obeying Him and not working the land, so too, does the lender who "lets go" the money owed to him.
- Gentiles, Ladies and Minors.** During *Shmitta*, if one is owed money by a gentile the debt is not cancelled. Ladies are the same as men in all these *halachos*. If a minor lent money to another, there are two ways to look at this: 1) Since *mitzvos* do not apply to him, his debt remains valid. 2) Since this is a *Torah* cancellation of debt which happens by itself, it even applies to money owed to a minor. **R' Y. S. Elyashiv ZT"L** ruled like the *Minchas Chinuch* (3) that a minor's debt is cancelled, but they can make their own *Pruzbul* to prevent this from happening.

הוא היה אומר
Chacham Rabbeinu Chayim ibn Attar ZT"L (Ohr HaChayim Hakadosh) would say:

Chazal say that the expression 'והיה עקב תשמעון' - "Who led you through the great and terrible desert, with serpents and scorpions and thirst, where there was no water." Since 'thirst' (צמאון) and 'no water' (אין מים) signify the same thing, why are they both said? When a person is thirsty and there is water nearby, he can rest easy, and his thirst will slightly diminish. Yet when he is thirsty and there is no water nearby, his thirst will increase and he will suffer even more. In the desert, *Klal Yisroel* thirsted for water. However they were also thirsty because they realized 'there no water.' Hence the *posuk* stresses both of these aspects."

Mazel Tov to the Guttman and Zimmer families on the Chasuna of their children Yitzchok and Adina. May they be zoche to build a Bayis Ne'emana B'Yisroel

Merockdim
 26 Parker Blvd.
 845.362.0287

מעשה אבות ... סימן לבנים

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך וגו' (ה'-ה)

Shimon was an eleven year old boy learning in a Polish *cheder*, when R' Meir Shapiro ZT"l, the Lubliner Rav, came to test the boys and speak to them in learning. The children exceeded his expectations and the Rav told the children that as a prize for doing so well he was going to share with them a secret for life. He quoted the following words from the Be'er Hativ in the name of the Chinuch: "Whoever is careful to recite Birchas Hamazon with kavana, word for word (from a bentcher), is assured he will never worry about where his next meal will come from for his needs will be taken care of with respect and generosity all the days of his life." The words entered Shimon's heart and he decided, right then and there, to accept upon himself to always *bentch* with *kavana* (concentration). It wasn't easy. After lunch, while other children ran out to play, he stayed longer, taking his time, saying each word carefully, wasting most of recess but never relenting on his *kabalah*.

When the Second World War broke out, Shimon was still a boy. Amidst the havoc of war, he was separated from his entire family, undergoing misery and loneliness in Nazi concentration camps. Fortunately, he was chosen to work in the camp kitchen, as an assistant to the cook and this made Shimon constantly aware that the blessing of R' Meir was already being fulfilled. There was no shortage of food in the kitchen and he never had to worry about going hungry. He made sure that after eating bread, he would recite every word of *bentching* loud and clear and if he saw that circumstances would not allow him to *bentch* properly - he wouldn't eat!

One day, a high ranking Nazi officer walked into the warm kitchen and noticed Shimon working there. Instantly, he became furious and started screaming, "How can it be that a Jewish boy is healthy and well-fed in this camp?" He told Shimon to walk outside immediately and handed him a small hammer. Pointing to the frozen earth he told him to dig a bunker two meters deep to protect Nazi officers from the Russian bombs. It was obviously an impossible request and they both knew it. But none of that mattered. "Upon completion you may return to the kitchen," said the sadistic animal and stormed away. The implications were obvious. Shimon was never meant to return to the safety and warmth of the camp kitchen. With the small hammer in hand, Shimon raised his eyes Heavenward. "Hashem," he said, "I am keeping my part of the deal, and I was promised that I will be taken care of all the days of my life. I am still a child! Is this called my whole life?"

Suddenly, a truck full of German soldiers drove by. When they saw a Jewish boy standing on the frozen ground, trying to dig with a hammer, they burst into racuous laughter. Furthering his embarrassment, the Germans began pelting the young boy with whatever was at hand. There were bottles and cigarette butts, but also potatoes, cucumbers and other produce. This went on for a quite a bit. When the truck finally moved away, Shimon realized that he was standing in the midst of a pile of vegetables! He had asked for food, and here it was! But he wasn't out of the woods yet. He needed to dig an impossible hole and if he couldn't finish the bunker before the Nazi officer returned, all these vegetables would be useless to him!

But this prayer, too, was quickly answered. Out of nowhere, another truck drove by - this one carrying non-Jewish Polish soldiers. They saw piles of vegetables and asked Shimon if they can have some. With a sudden stroke of inspiration, Shimon responded, "Well, if you dig me a bunker right here, two meters deep, I will let you take all the food!" Without Shimon even lifting a finger, the men jumped out of their truck and with their shovels and picks, set to work. Before long, the hole was completed and Shimon was more than happy to give them the entire stock of his valuable produce.

Soon the Nazi officer returned. He stood there shocked, unable to fathom how a child had managed to dig such a precise bunker, through frozen earth, with just a hammer for digging! He looked at Shimon with a venomous gaze and declared, "I always knew you Jews have someone watching over you." Then he ordered Shimon back to the kitchen!

With the help of Hashem, Shimon survived the war, promising himself in those dark days, that he would always make sure to *bentch* with *kavanah* - thanking the One Above for providing him with food in such a generous fashion. And he kept this *kabalah* his entire life. In Jerusalem, where he lived, he was well-known for his special affinity and *zehirus* for the *mitzvah* of *Birchas Hamazon*.

משל למת הדבר דומה

ואהבך וברכך והרבך וברך פרי כמנך ופרי אדמתך וכו' (ז-ג)

משל: The art of blessing another Jew has been elevated, in this day and age, to a new level by HaGaon R' Chaim Kanievsky Shlit'a. In order to save time and enable hundreds of *Yidden* on a daily basis to benefit from his blessings, R' Chaim has taken to shortening the language of his benediction. For many years, he would shake a petitioner's hand and say, "*Bracha V'Hatzlacha*." (Blessing and success). Lately, though, he has outdone himself. Now, as the line passes by, R' Chaim utters a short "BUHA" (the acronym for *ברכה והצלחה*) and moves on to the next person!

A number of years ago, R' Yankel Galinsky ZT"l came to R' Chaim and asked for a *bracha*. R' Chaim shook his hand and gave his customary "BUHA" - to which R' Yankel smilingly replied, "OOHAA." The people standing around were perplexed, as was R' Chaim himself.

"What is 'OOHAA'?" asked R' Chaim, eyebrows raised.

"What is 'BUHA'?" R' Yankel asked in response.

R' Chaim looked hard at R' Yankel and said, "'BUHA' is '*Bracha V'hatzlacha*.' R' Yankel smiled and replied, "And 'OOHAA' is '*Amen V'Amen*' (אמן ואמן)!"

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead

מחשבת הלב

ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת (ה-ג)

Moshe Rabbeinu tells Klal Yisroel, "Hashem gave you *mann* to eat, and you were afflicted and left hungry." There is a *Medrash Pliah* on this *posuk* brought by the Chida ZT"l: "מכאן שמדליקין נרות בשבת". From this *Medrash* we learn that there is an obligation to light candles Friday night in honor of *Shabbos*. There are two questions here. First, what does eating the *mann* have to do with lighting candles for *Shabbos*? Second, if the *mann* had every taste a person could possibly want, why does the *posuk* say that they were afflicted and hungry? They should have been happy and satisfied with it!

The Rambam (הל' שבת) writes that the *mitzvah* of lighting candles is not a "ישות" (voluntary *mitzvah*) but a "חוב" (obligation), as it says "וקראת לשבת עונג". If a person sits at the *Shabbos* table and eats delicacies without seeing the food he eats, he has no pleasure or *oneg*. The food literally becomes an עוני (torment). We learn this from the *mann* in the desert.

The *gemara* (ע"ד) asks, why does the *Torah* call the *mann* an "עני"? R' Yosef answers that a person who sees the food he eats is no comparison to someone who eats his food without seeing it. This is exactly what the *Yidden* complained about in the desert: "ולבתי אל המן ענינו" - in other words, although the *mann* had every taste, since they could not see actual food and all they saw was the *mann* itself, it was a torment. For this reason, there is a *psak halacha* that a blind person who is never satiated may not have to *bentch*. Why? Because the *Torah* says: "ואכלת ושבעת וברכת" - one must be "full" (שבע) in order to *bentch*.

This is the meaning of the *Medrash Pliah*. If the *Torah* calls the *mann* an "עני" because the Jews couldn't see the actual food they were tasting, then it's understood that if one sits at a *Shabbos* table without light and cannot see the food, he will not have *oneg Shabbos* and the food will become an "עני" - a torment for him. Thus, says the Chida: "מכאן שמדליקין נרות בשבת"

DRUSH V'CHIDDUSH

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ... (ז-ב)

The *Baalei Mussar* say that the expression "והיה עקב" signifies that man needs to yield and demonstrate humility before Hashem. In this way, the *Torah* can reside in him and Hashem's Name will cleave to his own, as it is written: "*Words of Torah endure only with one who is humble*." (תענית ג) The characteristics of humility and modesty belong to Hashem, for the fact that He is patient and does not rush to punish sinners demonstrates how modest He is.

Our Sages teach (אבות א-ב): "*The world stands on three things: Torah, Avodah and Gemilas Chasadim (deeds of kindness)*." Chacham Dovid Pinto Shlit'a explains that the basis and foundation of the world depends on *Torah*, the offering of sacrifices (replaced today by prayer), and deeds of kindness. According to this, we can readily understand why when Shlomo Hamelech completed the construction of the first *Bais HaMikdash*, the doors of the Temple would not

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... השגחה

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה ... (א-ב)

The *Gemara* (ק' כתובות) makes a very drastic statement: "One who lives outside of the Land of Israel is as if he does not have a G-d." Some of our relatives in America would be very offended by this! What does it mean? An American is an *Apikores* - a non-believer?! The answer is no, of course. Yet, although Hashem is everywhere, His *hashgachah* and closeness is greater in *Eretz Yisroel*. "*The Land that the eyes of Hashem are constantly on it, from the beginning of the year until the end of the year*." Hashem Himself oversees the activities of *Eretz Yisroel* - personally, so to speak - whereas He appoints angels to oversee the other lands of the world.

I heard a very different explanation. In "רוץ לרוץ" if one wants to get a job, he sends a resume to an employer and based on his qualifications and an interview, he may or may not receive a job. Inside our dear and holy land, as we are all very aware, things do not work this way. The magic word here is PROTEKTZIA. It's not what you know, it's who you know; in other words, knowing that Hashem is running the show! In *chutz l'aretz*, it is as if one does not have a G-d, because one can easily fall into the trap of believing that he has earned his keep due to his experience or qualifications, thereby leaving Hashem out of the equation. In *Eretz Yisrael* this rarely happens. One cannot but marvel at the *hashgacha pratis* at every turn. (My sister-in-law's grandmother's best friends' daughter opened a new school ...!) In *Eretz Yisroel* the *Yad Hashem* is so obvious that we feel His *hashgacha* constantly. One who lives in *Eretz Yisroel* truly feels the "eyes of Hashem" upon him always!